

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

خطی

۱۲۵۳

بازرسی شد
۸۸ - ۲۷

۸۶۸۹
۱۸۵۹

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتب مجموعه قزلباشها (آینه قزلباشان ایران طالع و طبعه)
مؤلف: د. فاضل دشتی (مجاور و نویسنده کتابهای دیگر)
موضوع: ایران و ترکها
۱۲۵۵

شماره ثبت کتاب

۷۹۰۰۵
۱۱۶۲۰

خطی « فهرست شده »
۱۲۵۲

بی.ت

بازرسی شد
۲۶ - ۲۷

بازدید شد
۱۳۸۱

۸۶۸۴

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتب مجرب و قریب درها (تألیف و تدریس از ابن ابی عمیر و غیره)
مؤلف وفات و تدریس (مؤلف و تدریس) و سایر کتب و تدریس
موضوع: احوال و تدریس و غیره
۱۲۵۲

خطی «فهرست شده»
۱۲۵۲

این مجوز شامل قرارداد و عهدنامه هائیک که بین دولت ایران و دولتهای دیگر بسته شده مشتمل بر دو قسمت حاکم و حلیه قسمت اول قرارداد مورخ ۱۳۶۳ ه که بین ایران و روس بوده در هجده صفحه

قسمت دوم شرح زیر است

صفحه

- ۱ عهدنامه مورخ ۱۳۶۱ بین ایران و روس
- ۷ ۱۳۲۷ ۱۹ ذی قعدة مشتمل بر هفت ماده
- ۳۱ ۱۳۵۸ ۳ محرم بین ایران و اسپانیا فیصله شده
- ۳۷ ۱۳۴۴ که میزادضا حقیر ایران با فرانسه
- ۳۵ ۱۳۲۷ که با انگلیس بسته اند
- ۴۴ ۱۳۴۴ ۱۴ در میان متوکلین بسته شده
- ۵۱ ۱۳۴۸ بین روس و ایران خوانده

۶۳ عهدنامه شاهرخ و محمد رحیم بنخواه قرارداد بین

ایران و انگلستان

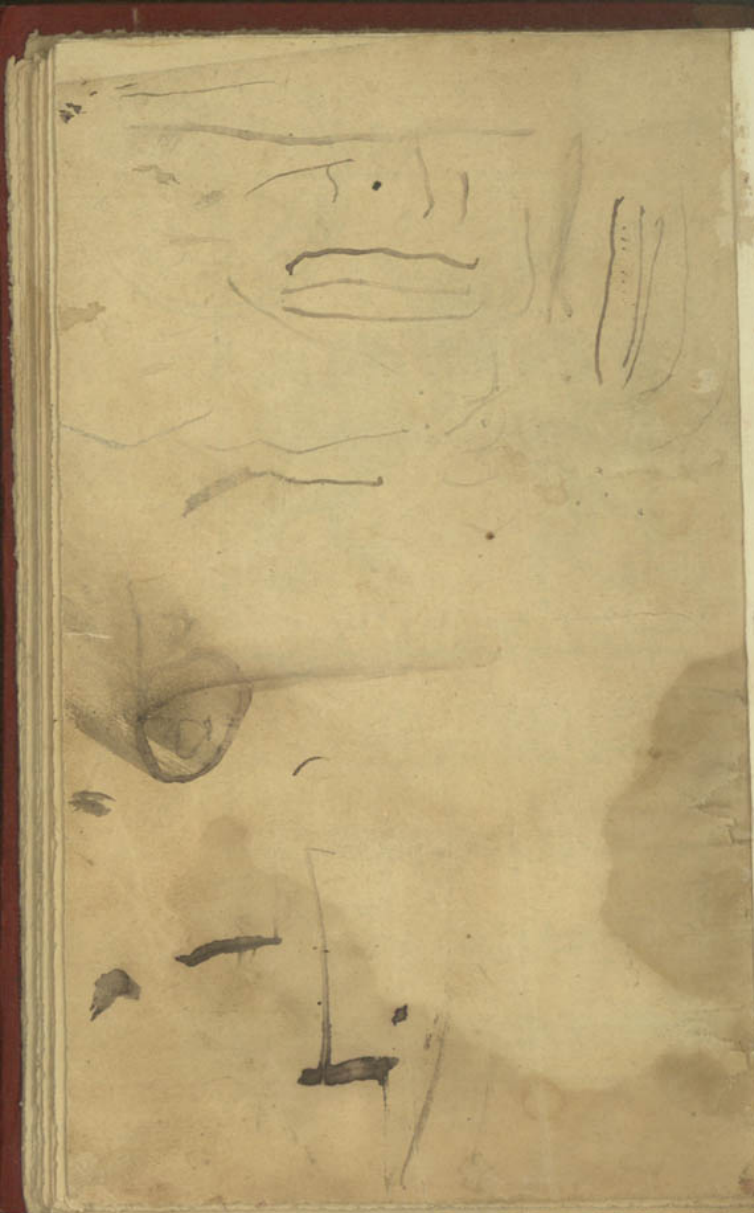
۶۷ عهدنامه خانان با دولت انگلیس توسط متوکلین فیصله شده

مورخ ۱۳۴۴

۹۵ برابری مشترک بین ایران و روس در زمین ماده نهم قرارداد

مؤید واقع شده

۹۹ عهدنامه بین ایران و انگلیس رحیم بنخواه فیصله شده ۱۳۵۷

Handwritten text in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be part of a larger passage. The ink is faint and the paper is aged.

٥٩٧١
١٣٤٥٠

٧٥٧١

١٥٥٥

١٥٥٥

سواد قرائن و فاسیح کتب فہما بین
 دولتین علمین بران و ایہ مشہد
 عرض از ترقیم و نگارش این کلمات خجستہ
 دلائل آنکہ از ندقی باین طرف چون فہمائید
 سلطنت جاوید آیت ستیہ و در

ترجمہ

مدت علیہ ابدی لدوام بادولت علیہ عثمانیہ
 ی عوارض و مشکلات حدوث و وقوع
 زینتہ بود بر مقتضای التیام اساس دستہ
 و الفت و ضوابط سلم و صفوت و جہت جامعہ
 اسلامیہ کہ میان دولتین علیتین در کار و
 نگارسیلہ کہ طرفین علیتین بدان متصف
 باشند بالوہ انیکونہ مواد نزاعیہ را بر وجہ
 نق و مناسب قیامت شان و علیتین
 کہ بنیان صلح و مسالمت و تشدید

ارکان موالات و مودت از جانب دوستین
 علیتین اظهار رغبت و موافقت شده برپای
 تنظیم و مذاکره مواد عارضیه و تحریر و تطبیق
 اسناد مقتضیه بر حسب فرمان همایون علیحدت
 قدر قدرت کیوان شمت مملکت مدار ملک کبر
 آرایش تاج و سریر جمال الاسلام و المسلمین
 جلال الدین و الدین غیاث الحق و الیقین
 قهرمان المآ و الطین ظل الله و وفی الایمن
 حافظ حوزه مسلمانی داود جمشید جاوید اباب

دستگاه انجم سپاه اسلام پناه زریب بخش
 تحت کیان افتخار ملوک جهان حسد یودیر یا
 دل کامران شاهنشاه ممالک ایران السلطان
 ابن السلطان و الخاقان ابن الخاقان محمد شاه
 ادام الله تعالی ایام سلطنته فی فلک الاجلال
 وزیرین فلک و تدره بمصباح کوکب الاجلال
 بنده درگاه آسمان جاوید میرزا محمد تقی خان
 وزیر عساکر منصوره نظام و غیر نظام که
 حامل نشان شیر و خورشید مرتبه اول است

و حمایل افتخار خاص سبزه است بوکالت
 مخصوص و مهابی کشته و نیز از طرف علی حضرت
 کیوان منزلت شمس فلک تاجداری بدر فتن
 شهر یاری پادشاه اسلام پناه سلطان
 و خاقان البحرین خادم الحرمین الشریفین و آنکه
 و الشهامه السلطان بن السلطان بن السلطان
 عبد المجید خان جناب مجد تاج غرضاب
 انوری زاده استبد محمد انوری سعد مدینه
 که از اعظم رجال دولت عثمانیه و حاکم

له

صف اول از رتبه اول و حامل نشان بن رتبه
 مرخص و عتسین شده بروجا صول عادی به بعد از
 نشان دادن و ملاحظه و مبادله و کالت همکاری
 مبارکه انعقاد معاهده مبارکه و ضمن نه فقره
 ایته قرارداد شده که درین کتاب مستطاب
 بیان و در مجلس منعقد در رتبه الروم مبادله
 میشود فقیر **اول** دولتین اسلام
 قرار میدهند که مطلوبات نقدیه طرفین را
 که تا بحال از یکدیگر ادعا میکردند کلاً ترک

کنند و لکن باین قرار بقا و لات تسویه مخصوصه
 مندرجه در فقره چهارم حمله نیاید و فقره
 حقوق بمهر دولت ایران تقدیم میکنند که
 جمیع اراضی بیطه ولایت زهاب یعنی
 اراضی جانب غربی آنرا بدولت عثمانی ترک
 کنند و دولت عثمانی نیز تقدیم میکنند که جانب
 شرقی ولایت زهاب یعنی جمیع اراضی حلبه
 آنرا مع دره که بدولت ایران ترک کنند
 و دولت ایران قویا تقدیم میکنند که در حق

دولت ایران

و ولایت سلیمانیه از بحر کوه ادعا صرف نظر
 کرده بحق متعلقه که دولت عثمانیه در ولایت
 مذکور دارد و قیاسا من الاوقات یکطور دخل
 و تعرض ننماید و دولت عثمانیه نیز قویا تقدیم
 میکنند که شهر و بندر محرمه و جزیره الحضره
 لشکرگاه و هم اراضی ساحل شرقی یعنی
 جانب یسار شط العرب را که در تصرف عثمانیه
 متعلقه معروفه ایران است بملکیت در تصرف
 دولت ایران باشد و علاوه بر این حق خواهند

داشت که کشتیهای ایران باز ادعی تمام
از محلی که بجز منصب میشود تا موضع اتقی
حدود طرفین در رتبه کوراء بدو رفت نمایند
سپهر متعاقبتین تقدیم میکنند که باین
معا هده حاضره سا براد عا شازاد قلی
ترک کرده از دو جانب بلا تاخیر رسیدن
و مامورین را تعیین نموده برای اینکه باین
ماده سابقه حدود و مابین دوستان را قطع
نماید چنانچه هر طرفین قرار داده اند

خبر

که خسار اینکه بعد از قبول اخبارات و دستا
و دولت بزرگ واسطه که در شهر جادی لاله
است تا تبلیغ و تحریر شده بطرفین واقع شد
و هم رسومات مراعی ارسالی که تاخیر افتاد
برای اینکه مسائل آنها از روی عدالت و صلح
و احقاق شود از دو جانب بلا تاخیر رسیدن
تعیین نمایند فخر که باین دولت
عثمانی و عد میکند که شاهنشاهی و کان فرار
ایران را در بر سا اقامت داده و غیبت آنها را

از محل مذکور و مراد و مخفیته آنها را با ایران
 مذکور از طرف دولتیست بقتد می شود که
 سایر فراری بوجب معا هده سابقه از روم
 عموماً در شون فخره ششم تجارت ایران
 رسم مکرک اموال تجارت خود را موافق قیمت
 حایه و جاریه اموال مذکوره نفت یا جنای
 بوجهی که در عهدنامه منعقد شده از روم
 در ۱۳۱۱ در ماده ششم که دایر تجارت است
 مسطور شده ادا کنند و از مبلغی که در عهدنامه

مذکوره بعیتین شده زیاده و بجهی مطابقه نشود
 فخره ششم بقتد می شود دولت عثمانی و عهد
 میکند که بوجب عهدنامه های سابقه ایتاریکه
 لازم باشد در حق زوار ایرانی اجبردی
 تا از هر نوع تعذبات بری بوده بتوانند بحال
 امنیت محلهای مبارکه را که کاین در ممالک
 دولت عثمانیست زیارت کنند و همچنین
 بقتد میکند که بر ادا استحکام و تائیکه روابط
 دوستی و اتحاد که لازم است فیما بین دو

دولت اسلام و بعه طرفین برقرار باشد
 مناسبترین وسائل را استحضال نمایند
 تا چنانکه زواری ایران در ممالک دولت عثمانیه
 بجمع امتیازات نائل میباشند سایر
 بعه ایران نیز از امتیازات مذکوره بهره
 بوده خواه در تجارت و خواه در مواد سایر
 از هر نوع ظلم و تعدی بی حرمتی محفوظ باشن
 و علاوه بر این بلیوز مایسکه از طرف دولت
 ایران برای منافع تجارت و حمایت بعه تجار

ایران به جمیع محلهای ممالک عثمانیه که لازم
 باشد نصب و تعیین شود بغیر از مکه مکرمه و مدینه
 منوره دولت عثمانیه قبول نمیدارد و میکند
 که کافه امتیازاتیکه شایسته منصب و
 ماموریت بلیوزهای مذکوره باشد در حق
 قونسولهای سایر دول متحابه جاری میشود
 در حق آنها نیز جاری شود و نیز دولت ایران
 تقدیم میکند که بلیوز مایسکه از طرف دولت
 عثمانیه بجمیع محلهای ممالک ایران که لازم

۱۵
بیاد نصب وعتیس شود و در حق تبه
و تجار دولت عثمانیه که در مالک ایران آید
میکند معامله متقابله را کما ملاجر می دارد
فقره هشتم دولتین علیتین اسلام
تعهد میکنند که برای دفع و رفع و منع غارت
و سرقت عشایر و قبایلی که در سرحد میباش
ند ابیر لازمه اتخاذ و اجری کنند و همچنین
در محلهای مناسب عسکراقامت خواهند
داد و دولتین علیتین تعهد میکنند که از عمده

م

هر نوع حرکات تجاوزه مثل غضب و غارت
و قتل که در ارضی یکدیگر وقوع باید برآید
قرار داده اند عشایر یکدیگر متنازع فیها
و صاحب آنها معلوم نیست بخصوص تجا
و عتیس کردن محلی که بعد ازین دامن اقامت
خواهند کرد یک دفعه باراده اختیار خودشان
حواله شود و عشایر یکدیگر تبعیت آنها معلوم
جبراً بار ارضی دولت متبوعه آنها داخل
شوند فقره نهم جمع مواد و فصول

۱۲۳۱
 معاهدات سابقه خصوص معاهده که در
 درازنۀ الروم منعقد شده که مخصوص
 باین معاهده حاضره الغا و لغو نموده
 مثل اینکه کلمه بکلمه درین صحیفه مندرج شده
 باشد کافه احکام و قوت آن ابقا شده است
 و فیما بین دو دولت علیه قرار داده شده است
 که بعد از مباهله این معاهده در طرف
 دو ماه یا کمتر مدتی از جانب دوستین
 قبول و امضا شده تصدیق نامهای آنرا

بماده

مبادله خواهند کردند و کان ذلک

فی الیوم السادس عشر من شهر جادی الثانی

۱۲۶۳

در دوازدهم اختلاف طران صورت انطباق

پذیرفت

سیه ایران دلو کشتی بر انداخت علیّه را در مرادنامه که فی الموضع
 الحاق حد و دودم شود خانه کو و از سخت و آبر بند در باب تعیم شود
 یعنی ملک گستران آن تقوی دولت عید ایران دارد و بطریق
 علیّه درم جا به بود و مر بعد حدیث شخص خوانده شود و دولت حدیث
 آذربایجان بطولین که بر این معرسته همان حکمران باب دولت عید
 صاحب خوانده و از دست کردن آن درم عید سیاحت را از نامه که
 رسانیده اند و بعد از این سر دولت عید دوم از اول تصدیق و خود سر شکیله
 از بر این شقیه و مر در خاشر بکار که در ارجان عید ایران کار گرفته و از
 خزانان بزرگ و دیگره ادا نموده العرب حمیدین و دولت اسلام خط
 سرحدات چنین است که در این شخص مر به و مر و مر زنده شده و از
 یکدیگر کتخت و از سر سر دولت عیدین به یکدیگر تعهد خوانده که در کتخت
 ایالات سرحدین و دولت و میرات حر است بکار میارند و همین
 خصوص در سرحدات قرار گیرند و خوانده که در دولتین عیدین از
 بر کتخت و از یکدیگر ایالات به یکدیگر کتخت که مر در سر خوانده

بیانات احداث که در ظهور اوراق محمد در سکر وانه از او باریک
 ستانید و اریاں طرفین غیر اولاد خاقان بهر در طب شراره از از رزک
 کو چک لایر دشت یزدی و کسبه را از نود و ده صاحب سهم اولاد
 مقهور العبت بر سر برده مانع از مراد و حکایت و مقارنه آنها با
 دولت غیبه ایران بشهد تبار دولت غیبه ایران بر هر که مال التبار
 خود را از قراقیمه تحقیر اولدیت تعدا حب بطوریکه در عهد نامه معر
 کار کنه و دو اسرا نچه در عهد نامه مطر است پسر مراد را بنام مطر
 از دار و جیح ایران پسح امام دریم بخلاف قعد و قانون
 بنجر کل مال التبار در دست دایه بشهد مراشی و کلمه کیمز عمر
 اجحاف دریا و آنها پسح و حواشه بلکه مراد استیارت نم
 و انده بالیدر مار و تسین قنن اسلام مراد همان استیارت و
 در حق بالیدر اسرار و تهاجرت مراد است بغیر از دوقه و

بجز رذائل مطمین که بلا سستی در هر حال دیده میاید بهر حال
نقدیه دیگر از طیفین بر قوف و تیرک خواهر و دو سیع فوآت عمدتیه
از زن المردم که تعمیر مانده لفظ بلفظ از خواهر بود حب المرد و در
شش مهر و در تمام رست با سحاب اعلام نایر که بنده کان افرین
فوات نه رجای این صفیه را قبول فرموده بن مصاحبه ایشان قرار
خواهر شد
تحریر ۲۸ مهر جمادی الاول ۱۲۰۱

[illegible]

و در ابدت ملک مجوسین پیش بلاد و ما به از پیش عباد و کرد
 خصوصاً رتبه عاید سلطنت کبر و طبقت سایه صفت عیار را از
 اقبال زان جلیک ضیفه و الارض شتران همه جمع طبقات دولت
 سمات را ابعاد قدرت بلند مرتبت حرمین اشرافین شرفها
 الامتات بفرستین و صبر در بخت اهل سازل که در دست
 سینه حضرت رسول ثقیلین صمیمه و الهیسم محبت ال و صایان
 قلمین سرافروز و حب امر لازم اقبال و در افراسیاب جاده
 فریضه غرا و جهاد و قیام است میلان اقبال زنده دولت و افرود را
 قرین ثبات و طام و سلمه سلطنت ابد نمودن را این تهنیت
 منعم و مکرر ای همه انعم علیا و شغفای خلق الله را چون احوال و اقبال
 لازم نیست و در وجه همه و غایت و قار و زات که امر شده کند که شخصیت
 میلان جهات و بلایان علیه بابت ظهورش جلالت که کس

و ملز

فرمانک رستم حمت افندیار اهل جوهر حرام مرد و دلاوری
 عرصه حیات بر سر ملک گذر ایران صفدر زرم تهنیت نشان ابروی
 نشان بلند مکان عالمک ایران زمین و نظم و بلا و عده احوالین
 نسبت که ان معایب و فواید که در عجم اهلان ابن سلطان
 فتح شده انا الله و انما نحن فایک پسند دعا و تقسیم لغز
 باین وجه بر وجه بیان ترقیم و ترمیم می شود که در میان دولت ابرار و اهل
 مادیات علیا ایران ابرار اهدیم و در احوال و صحت و عفو و در احوال
 در کار و درین چند سال نیست مدوت بعضی عروفات به بل بکودت
 و مخرج و بخت و دست شده بود بمحققا بر چه اهدیه و کون کفایت غیر
 و بسبب بعین عدم ضایع طرفین و جسمه رفیع شورش و فواید و کون
 عباد و عباد و صانع و اهل غایت و غایت و غایت لازم افاد
 نظر بمحققان و نگاره دولت علیه و لایق چنین نمود که ابر

مذاکره و بعد از این از جانب بغداد و طرف کرستان و حدود و اقله آنها مجتهد
 سنجاق و کرستان بسیار اسباب و وجه از وجه از طرف دولت علیه ایران
 به اقله و تجار و قهرص نموده و قهرصین سنجاق سابق و لاجن تصاحب نمایند و بکارت
 حرم نموده و طرفین که به سنجاق و قشلاق یکدیگر میکنند بر سر عهد و سنجاق و قشلاق
 اگر از هر دو طرف و قبیله یا به نصیرت و مصلحت در یکدیگر رسد هر چه بخواهند
 شهادت بخیر و بر عهد دولت ایران شاهزاده جوان تخت کلان مجلس نیر
 اما در این صیاح اقبال و علم یکدیگر را اجازت نموده و بیغ ترسخ نموده برود از آنکه
 که در دست بین آمد و لیس نشود اما ده دهم اما که ایران که به مصلحت نموده و طبعه و
 با دردم غریب می نمایند و اما با بطریق حاج و زور و اما که
 با و اما به این معاهده و به ششم در مضاف شرح قانون و سایر وجوه و
 مصلحت نموده و همچنین زود و رعایت رعایت و اما که در دست این مال تقارن
 نباشد و اما به این طلب نمایند و هر که در دست این مال تقارن باشد حاشا

از طرف

از طرف معاد زیاده و مطالبه نمایند و از طرف دولت علیه ایران نیز سنجاق و اما
 دولت علیه و نیز همین وجه معامله نمایند و فیصله و حق حاج و تجارت
 علیه ایران نصفه اجازت همین شرط را و از این عظم و امیر حاج میرزا کریم
 و سایر مضابطان حکام این طرف کمال وقت و رعایت کرده و در تمام
 تا همین مختصین در تمام ابواب این صوره و این فضا بنامه که در
 شرط نموده و رعایت بحاکمیت آنها نموده و اگر این شرط را این صوره می دهد
 و قهر بر این غایب و چنانچه محترم باشد هر شاهزاده جوان عظم و سایر
 دولت ایران بنابر این حج شریف و قیادت رعایت نموده و کمال قهر
 و احترام از این طرف بشود و همچنین با تجارت دولت سینه و تجارت و در مضاف
 هم در این معاهده و از این تقارن این از مضاف و سایر قهر و رعایت
 و در مضاف و اما به مصلحت و رعایت و دیگر که در این مضاف و رعایت
 که سنجاق ایران بسیار مصلحت و اما به مصلحت و رعایت و دیگر که در این مضاف و رعایت

آن قرار موقوف و بعضی باشند که بهر کسی خود خواسته باشند بفرستند و بجا را مال
حالت ایران که بمالک دولت دوم آمد و وقت نیامایه بمقتضای حربه معا بعد از
روستایه معا و سده دوازده هزار و شصت و نه مادیسم در باب
کینجامین و دین علی بن عثمان غنی و کین دینک را و هم شد که بگوید و ایران
سجده و نود و چهارت رسانند و ظرف بر عدد داران بعد از این در تصاحب ثبات
کف نیامایه و هرگاه برضای شما رخصت خواهند بود است ایران نیامایه و هر عدد داران
دوم تصاحب و قبول نیامایه و هرگاه بعد از آمدن بخاک ایران بر عدد داران دوم
حضرت ضرر رسانند بر عدد داران ایران و وقت بفرستند بجا و نقطه آنها را زانایه
مادی چهارم بر موجب شرط قدیم دین علی بن عثمان غنی و فرار طرین را تصاحب و قبول
نیامایه و همچنین از این جهت علیه دوم بر دولت بهر ایران و در حالت بهر
دایات که میروند تصاحب و قبول نیامایه مادی پنجم اما که اینجا را و حجاج
دولت بهر ایران و در مالک معضد دولت علیه معرفت حاکم شرع و قیاس

من روز نوشته به معرفت حاکم شرع و اچهر دست علیه ایران از تاریخ عهده نامه
 تهمت روز بصاحبان تلمیث خود را حجاج و زوار ایران پنجشنبه در راه و سایر
 حکام و لایات میفرستد بعنوان جبر و سرکوشه باشد و ملک یقین نماید که همان و
 در حضور شرع اثبات معارضه نموده بعد از اثبات شعر از دست غلبه
 اموال ایشان محروم شده فرمان مخصوص است و اول لایان از دست
 صادر نموده و هشتم هر کس از امانت علیه ایران در بار دوم نوشت
 و در شعر غرض نموده باشد مومنین دست امانت ترک کرده و معرفت حاکم شرع را در میان
 که بعضی مال خود میفروشد و به این مبنایان حفظ غایبه تا وارث بگوید که میراث
 سایر و موجب همان سیاه تلمیث غایبه و رسوم عادی را محققین مال کمپوز و اگر آن
 از قصاص بود یا قتل نموده اند یا خنجره و اگر بعد از وارث بگوید که میراث همان
 ترک محفوظه در دست امانت را رهنوشته و آنرا حفظ غایبه تا وارث بگوید که میراث
 را پس گیرد و اگر از امانت علیه روم در مال ایران نوشت یا هر چه

عمر غایب نمانده بستم بر سر ناکید و ستر و دوا و کجاست و عین بر و ستر طابق
هر سال کفیف معتد از طرفت علیه و م بر دلت سید ایران و از ده لایحه
ایران بر دلت و هم بستم به دار و عین عین هر کس در شان خود بطریق
آمره باشند بجز مصلحت معینه است و سیت نقد و چه ششم آنچه در وقت
مذکور است بخیر که تحریر یافته طنین قبول نموده از هر جانب عاشر و دوازده
و ضمایع و ضمایع در هر چه راضی میسر نشده حرف نظر از این غایب چون
مقرر بود که بچنان و مطاعا اقتضا و مدت عفت روز در تاریخ تمام در سر
عکس یکدیگر را و اوقات و تقدیر نامه نامه به در مصلحت و طرین لایحه
و یکم ثبوتها معاینه خبر به مصلحت حقیقه در تاریخ تحریر یک به در معتبر و هر چه
به حقیقه نایز که در دست منتظر و مصلحت طرین و ستر و مصلحت معتد و
باینین وقوع غایب نموده اما مکره را که معتبر و توافق قول و در اینین ستر
و طرین و طرین و مصلحت مصلحت و مصلحت بقاعه قمریه در دست

افزون

افزون و قانون مستدیه اید بقرون و ستر و کرم شیر افخم نظام نظام نظام
مدبر امور و کجاست با طرین و بستم مصلحت نظام با لایحه مصلحت مصلحت
الدوله و اقبال و مصلحت ارکان مصلحت و اقبال و مصلحت مصلحت مصلحت
مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت
بستم و کجاست مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت
مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت
و حضرت ایمان پادشاه و مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت
مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت
مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت
مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت
مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت
مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت

بعضی میخانه در یک بند یک کلاهت علیه ایران نساب و نه یک کلاه
 نصیب غایب ماده پنجم هر وقت که در خصوص معامله داد و ستد و غیره مانع
 حقیقین متعاقبین ملک و غیره افسان آمده آن نزع باید که بختار و اکل
 و یک کلاه و یا تر جان آمد دولت موافق عادت و شرف ملک قطع و تصرف
 و اگر کار یک نفر از تبعه ترکین علقین معرب شود و یا انقضای او را
 غایب باید در مظان و قهر و مال و مال و مال و مطالب او جلع یک کلاه
 و یا تر جان آمد دولت قمت غرض شود و هر قدر که از قرض آن متعین باشد
 در باب طلب او باید در امور ابر و غیره ملکات او را در غایت و همچنین
 یک نفر از تبعه ترکین غایت کند باید جمع شود و کلاه و قهر او یک کلاه
 قلم شود قرض و طلب او بختار و یک کلاه موافق شرف ملک بختار شود و
 اگر کار از حلقین متعاقبین با دولت یک کلاه و محاسبه داشته باشد باید از آن
 یک کلاه بدو تر است بر دولت علیه ایران و دولت بهیه سپانین بهیه صند

فصل

فصل در سر بر ماده پنجم این عهدنامه هر وقت تجارت که بین حلقین پنج
 که نشسته در ضمن بیعت ماده قرار داده است بهت سپار سفر از یک کلاه
 حلقین متعاقبین جمع مواد از ادایم هر وقت بهیه سپانین با آن خلد و
 رانیه و قلم و کلاه در دست بختار و یا کمتر عهدنامه فرمود بهیه و مهر
 حلقین رسیده در اهل اهل این و کلاه حلقین مبادله خواهد شد و
 هفت ماده که تصدیق و کار طریقین در دهنه نسیاق و عهدنامه پنجم
 بعد از عهد و مضار طریقین در در اهل اهل اهل و تاریخ ۳ مرجع مطابق
 محرم ۱۲۵۸ و ۱۲۵۹ ایضا مطابق و کلاه کرده

صورت عهده نامه که در کلاس دولت ابد است علیه ایران باز کرد از آن بجز دولت علیه
 احمد لایحه امام علی این خجسته اوراق دست خط است که از کلاز اینجور و فان
 رسته در است و کلاهی حضرتین عین بر سر عهده نامه مضمر بطریق صدق و صوفی و سیر کرد
 چون قدر در ایام پاره زده انرا سر بر خیز بر دست در جانب دولت علیه
 بجهت عهده نامه که بجز حضرتین دارد در بار شهر یا رسته بعد در عهده نامه محض فانی
 و کلا در دولت علیه ایران هابر الکفایت انعام صدر الازراء اعظم فخر العباد
 و الازراء و انعام میرزا محمد شفیع صدر اعظم و میرزا آقا اکرام الملوقه حضرت علیه
 علیه السلام و الله الهیه الهیه قوام الیام و الهیه به جبر و جبر فانی و الهیه هم که در این
 معظم باشد از آنکه در کلاس و حضرت دولت بهیه بطریق بعد و طریقه که بتین و عین این
 بهیه مضمر جریع شده مرقوم گردیده به حال که با رفیق الی دعوت و محنت
 انرا در نهایت و نهایت کشتن و فطانت و در است لاد و انخواه با الهیه
 سر کرد از آنکه بر دست بجز که است مقرر بر سر تمام عهده و انعام مضمر حضرتین

ایران

شریف انعام در کلاس ضایق بنایه پادشاه و از جانب ان فرستاده و دولت
 و کفایت بهات بجز است و کلا بر این مابین حضرت فایده و صلاح و صواب باشد
 شرح در عهده عهده کرده و عهده مضمر از قرار است که در رضول و عهده از کلا
 شرح داده خواهد بود و انرا مضمر است و معاملات ملک از قرار است که در عهده
 تجار نامه ملکانه معین و مضمر و انرا مضمر اول الیایر و در علیه ایران
 بر خولانم داشته که در تاریخ این عهده مضمر و هر عهده و شرط که بهر یک از عهده
 فرستاده باشد باطل و ساقط است و از هر طرف و هر یک از عهده و مضمر و انرا
 راه و طرف هر دوستان و محنت بنادر و انرا مضمر از این طرف و انرا مضمر
 در عهده ملک ایران شمر که با طریقه مضمر و انرا مضمر از هر طرف و انرا مضمر
 و عهده و غیره و عهده ملک انرا مضمر و انرا مضمر از هر طرف و انرا مضمر
 انرا مضمر از هر طرف و انرا مضمر از هر طرف و انرا مضمر از هر طرف و انرا مضمر
 و عهده از هر طرف و انرا مضمر از هر طرف و انرا مضمر از هر طرف و انرا مضمر

با سپاه و دیار دولت علیه ایران از دولت بهیسه انگلیس خویش اعانت و اسناد
 فرمانها و مصلحت همه در باب دولت بهیسه انگلیس هرگاه ممکن و قدرت داشته
 بعد از یک خواست و دیار دولت علیه ایران بهیسه حکم و سپاه در مملکت نه توان دادند
 ایران غایبه و اگر بعد از بعضی گرفتاریها فرستادن حکم مملکت نه نشسته بهیسه
 دولت نه در زمان بخت آخر است سپاه سرکار دولت علیه ایران هر چند دام که
 و مملکت با بدو این فرزند و در میان بهیسه و جوهر منور و برقرار کار از سر خود چون وجود
 منور بر سر مملکت این قوت است و اگر دولت بهیسه ایران لازم است که در زمین
 این کشور متعصب و خارج خود و برانکه در مملکت هر چه صرف می شود صدق اگر حجاب
 این قوت را که با دولت علیه ایران نزاع و مملکت از بهیسه انگلیس
 و انگلیس این پادشاه و اهل انگلستان حال معروضت غایب که میهن این ظاهر بود
 و این ترس و عجز و ضعف واقع گردد و اگر این بهیسه پادشاه و اهل انگلستان بگویند که
 مرقوم در مملکت بهیسه حکم و سپاه و بگویند ایران هرگز نیاید که در دولت نه در توان متصرف

از

بر این عجز و عجز و سپاه سرکار دولت علیه ایران غایبه و این اعانت و اسناد
 دام که جنگ میهن دولت علیه ایران آن طایفه با بر و رفع مملکت شود این طایفه
 با دیار دولت علیه ایران صلح می نمایند معاینه نمایند و بشود طایفه مفسد در این
 کونا هر غایبه و در صورتیکه صلح میهن این طایفه و دولت بهیسه انگلیس این طایفه با بر و
 او دیار دولت علیه ایران خواهنه جنگ و مملکت این طایفه مفسد و غیره بگویند
 و علم سپاه ایران در مملکت ایران متوقف باشد اگر غایب دولت علیه ایران و این طایفه
 فرستادن میهن و این طایفه و در مملکت این طایفه مفسد و این طایفه مفسد و این طایفه
 بشود فرستادن و دولت بهیسه در این طایفه میهن و این طایفه مفسد و این طایفه مفسد
 این است که در جهت قوت شاه بهیسه پیش داده و میهن و این طایفه مفسد و این طایفه مفسد
 از دولت بهیسه انگلیس داده و بهیسه میهن که میهن و این طایفه مفسد و این طایفه مفسد
 خود و در جهت میهن و این طایفه مفسد و این طایفه مفسد و این طایفه مفسد
 نزاع و این طایفه مفسد و این طایفه مفسد و این طایفه مفسد و این طایفه مفسد

دران میانه کار نیست تا شاه وقت خویش نماید و چنانکه امر از
 سار ایسم و تاتیر و کازانک سلفه بران ران است بهیچ
 که باز آن کرمک و عاشقی غایبه هرگز دلیار است بهیچین این قابل
 کزده پراون ان خوانده گشت و در وقت در کس سلفه بران هرگز
 خوانده گشت افعول با یمن و لاهوده امیر که این چندین نخبه با فواید
 نیک تا ابر سلفه و سرت تا این چندین میون را که در کس حضرتین عظیم
 بصافت و در سرتشون بعضول ازده که نه مسلم و منفقه داشته و خط و کلام
 تا پنج چهارده ماه مارچ هزار و شصت و ده زده عید میلقی است ^{۱۳۲۶} نیم صفر
 بهر بهر سلفه و عید با جرم اسلام و اقیه و بحرین و از الله جل و انما هم تا عید
 صدرت شکر که سلفت عظمی و در وقت کبر و قوم فرمودند
 چون این حضرت قدر در دست خاک تربت نهادن و اینها نیابت سلفت است
 اینها بر شاه و بهر حضرت فرمودند اینها قبول نموده و اینها را در نظر اینها بر سر نهاده

و

خود را در شمریم که همین چندین نخبه که باین دستین عظیم بسته و کلام کرده است
 شکر و کلام در عینه میونه مربوط و شروح است حال بحرین را از لغوی زمان فیه این
 و در وقت کبر این دران حضرت نشان حضرت و بهر دست بهر افکند
 و خلاف ان در است ستم و بر قور بهر مختلف و تجاوز در دهم نعت

صدرت عظمی نامه که با دولت و انیس سرت سرت سرت
 چون در این دولت نشان سلفه و نظیر درون ستم صفت پر خورشید
 با یون هر اسلام عظیمه و عده انما هم المیحه سر و سر و با دولت از این سرت
 در این ستمیان در امر کلام و خرد و عدل ستم و عمار نظم و انما هم ستم و کلام
 صدر نشین در این سلفت و جهان در شرف و از ستم عدل و عمار
 خدیو با دل عادل دارد از این کف در با دل پادشاه و از این کلام
 در کلام و ممالک فتح ممالک و انما هم ستم و عمار نظم و انما هم ستم و کلام

ایام سلطه با بره برسم مغارت با ناله مایون با پادشاه و درستان
 سپهر نشان و شرف اندوز نقیض عتبه علیه اعلمت قدر قدرت همت
 که در جنت جهان داور فیض و مکر مملکت با و خیر و اعظم بند خرد اول
 انجم خدمت مالک رقاب و ارم عزت اسلام و مسلمین و عود و مکر و این
 قهرمان اند و وطن عزیز را برجم اقتدار که رنجیده اثر ایران و قولان لازما
 مشرق اقل و اقل و کلب لاجوردان که دیده و دلی و کلمات نامحترمانه
 محمود بهر مهر ابر پادشاه و ابا و عظم این در تیره با مجسمه داشت و عتین
 و یک مطلق و معتمد محارب و از طرف بهر شرف شایسته سپهر راه و کلاک
 نیز با بایان رفیع جلاله بان را بر سر و دولت بهر آن عزت و دولت و کلاک
 محبت و جنت هر امان و تقوی و حقان صدر و اول و زای اعظم معتمد اول
 اعلیه الهیه و ابره و میرا محمد شمع و وزیر و امیرالامرا و اعظم امین اعظم
 اعلیه الهیه و ابره و میرا محمد شمع و وزیر و امیرالامرا و اعظم امین اعظم

از

شرف به پادشاه و دولت مطلقه و شرف و مکر و با پادشاه و درستان
 و مجسمه و دوق در عتین بر دشته ارکان و کلاک و عتین و عتین و عتین
 طرفین بهر مملکت و شرف بهر پادشاه و ابره و میرا محمد شمع و وزیر
 و عتین و عتین و عتین و عتین و عتین و عتین و عتین و عتین
 شرف به پادشاه و دولت مطلقه و شرف و مکر و با پادشاه و درستان
 و مجسمه و دوق در عتین بر دشته ارکان و کلاک و عتین و عتین و عتین
 طرفین بهر مملکت و شرف بهر پادشاه و ابره و میرا محمد شمع و وزیر
 و عتین و عتین و عتین و عتین و عتین و عتین و عتین و عتین
 شرف به پادشاه و دولت مطلقه و شرف و مکر و با پادشاه و درستان
 و مجسمه و دوق در عتین بر دشته ارکان و کلاک و عتین و عتین و عتین
 طرفین بهر مملکت و شرف بهر پادشاه و ابره و میرا محمد شمع و وزیر
 و عتین و عتین و عتین و عتین و عتین و عتین و عتین و عتین

بر هر هندستان قشون و لشکر و در هر محلی که باشد و قبیله از آن حضرت
 ادب و استیلا بر آن در قریه خارک یا بر دیگر از سران نزل کرده
 بهیچ وجه از او جبهه و دشمنی در آنجا نکرده و از تاریخ عهدنامه قشون مذکور
 در حکم این ادب و استیلا بر آن باشد اگر عاقله رفیع و جلیل است و نبات
 پناه حجت و ثروت و سلطه و فرمانبرداران قشون مذکور را از سر حجت
 هندستان ضرورند آینه بار و ادب و استیلا بر آن خوانند بر سر انداخته
 قشون را بکنار از خود اگر خوانند و اندام هندستان نمایند و در بعضی قشون بطوریکه
 بسن ذکر نیست و در عهدنامه مضبوط است و در عهدنامه بر سر حجت و نبات
 باز یافت نمایند و هر کس اگر قشون مذکور از آن ادب و استیلا بر آن در قریه
 خارک یا بر دیگر از سران قشون و عهدنامه باید از جانب کار که از آن است
 از آن حال حضرت و هر چه نسبت به آن عهد نامه حکام برین بناد و فارس
 قریه نمایند که هر قدر میبایست و از آن قدر بر قشون مذکور ضرور و در کار باشد

برنج و قیر عاده وقت باین فروخته قیمت باز یافت نمایند مضبوط است اگر
 جنگ و ترس و بیاض و دولت ایران و افغان اشیاء ادب و استیلا بر آن
 در آن میان کار برست و هیچ طرف اعانت و امداد نخواهند کرد و هر یک از این
 طرفین و هر صلح کرده و مضبوط است این عهدنامه میباید بر سر و مضبوط است
 و از عهدنامه شرط است که ما و ای که این عهد با وید بر سر و مضبوط است
 الا و این برقرار است و ادب و استیلا بر آن در آن عهد و شرط که حضرت
 در سران و عیال است و ضرر از این در عهد و عهد و استیلا بر آن
 طایفه و ملک نمایند امید که این عهد میباید از عهد نامه باید از این عهد
 میباید و ادب و استیلا بر آن در آن عهد و عهد و استیلا بر آن
 این عهد نامه مبارک میباید و ادب و استیلا بر آن در آن عهد و عهد و استیلا بر آن
 هر روز و مضبوط است و عهد میباید و ادب و استیلا بر آن در آن عهد و عهد و استیلا بر آن
 ضرورت عهد نامه که با دولت در آن عهد و عهد و استیلا بر آن در آن عهد و عهد و استیلا بر آن

اعلی حضرت قضا قدرت خورشید است پادشاه جمعه و پسر طوالتی که ملک است
کل مالک امپریه اروسیه و اعلی حضرت قضا قدرت خورشید است که توان
پادشاه عظمیایان به ملک استقلال ملک ملک است که ایران به ملک
مهر نجات خلق عین که در ماهه لایه و عیال مستحقین دارند بر رفع و
مداد و دشمن که بر عکس را شکر است اگر اسیر باشد طالب و ستمدار است
مصالحی که بین و در ستم است سابقه موده را در بین هر نفس را
پیشنه جاسوسان علیین قرار گرفته در تمام این امر است و
منتهی به نظر اعلی حضرت قضا قدرت پادشاه عظمیایان که
کل مالک اروسیه به پادشاه معالی که خبر لایه انداره اروسیه
وید بر کرکین جو است قضا لرینه و کرجستان تا علم این در ملک
شهریه و ولایت غیورنا سر کرجستان و قضا لرینه و چهار ترخان
و کارهای عمر شوز در حد است این حد است و سامان هر فرد

مرد

علا که غنایین بحر خضر صاحب حایر لکته روس و طایفه
اولین اما سرته در رابع عسکریه مقتدر حضرت کید که صاحب
شمیر طایفه قوم سخته شد و بعد در سیکان و در لکوف اصحاب
کلی عظمیاه اعلی حضرت قضا قدرت و الا رتبه پادشاه عظمی
بالاستقلال ملک ملک ایران هم عیال معالی که پسر بزرگ است
ایران که با مور و نین زوم و انیس بعد از عده الا و الا ایان معز
در کاه دین و محرم اسرار بنان و شیر کشته اند و است علیه
ایران از فزادده و دوان وزارت و از امر و شان حضرت در
هم آن شکر صاحب طایفه خاص پادشاه پسر و شمیر و کار در
و احوال طوبی تر و براق مرصع ای میزاد و خوشان را در دین کار
ما بکسر نموده اند حال معسر کرده در دین و زین و معالی که مستحق
قربان ملاقات و صحبت نموده و بعد از ابراز و با دیکر ملک و امور است و

کجا خود بیکدیگر و مصلحت امور متعلق بمصالحه مبارک بنام خیر باشد که مصلحت تمام
و بموجب خیر است از جانب طرفین قیود و مصلحت شرط مرقومه ذیل ^{مقبول} ^{الاجاب}
و مستعدب و استمر در سید ایم قصد اول بعد ازین امور جنگ و عداوت دو
که حال درین حدیث عین و روسیه و ایران بود بموجب این عهدنامه ای
مردک و موقوفه و در است مصاحبه اکیه و در توافق شده درین مصلحت
خوشه رتبت شاه و اوجه و ثروت است امیر طوکر کم ممالک روسیه و است
قدرت پادشاه عظیم ممالک ایران و وراثت و عهدان عظیم و مایه نیتین
علین نشان پادشاه و مملوک خواهد بود قصد دوم چون شتر بموجب این عهدنامه
طرفین قبول در رضا درین حدیث عین شده است که هر است مصاحبه و در سید طوکر
او بر نیتیم نیز طرفین در هر وضع و حال که اقرار داد مصاحبه بمالیه بوده است
از چهار رباته و عامر اوکها و ولایت خویشتن نشان که حال در نیت خطه و مصلحت
هر یک در ولایت نیتیم ممالکان در ضبط و اختیار این عاقلانه و درین حدیث

علین

حدیث و روسیه و ایران بموجب خطه مرقومه ذیل سوز و سرد است مقصود
نیتین گردیده از ابتدا سر از سر آید بنابر آنچه در دست از راه مصلحت مصلحت
تا بمصیر به بر یک رود و در سید از بلا سکن از راه است تا اتصال و حق نیت
یک یک چارچوب است که مقرر و از آن خطه صد و شان ولایت قریباغ و نخجوان
از بلا سکن که همسر الکریم بلکریم سید و در سید سادات قریباغ و نخجوان و امیر و
و نیز سید سادات سوز که جمع قصد کردیده است بعد از آن صد و نود و یک که
ایران و نیتیم و هم صد و هشتاد و شش و سید سادات که ان ایست مایل نیتین
منصفین سازد و از آن یک مایل نیز از بلا سکن که همسر طرف است طرف
رودخانه خمره چمنه از سکن که همسر سید که کوشه صد و ده سال شود که در کوشه
شور که از بلا سکن که برف دارد که نیت شده از سید مصلحت شود که در سید
قریه سید و برده و از آن به چای نیت و سید شده معلوم و شش سید و در چوب
ولایت فان نیتین و مصلحت در مصلحت مصلحت و نیت و نیت است

لبنه آگه تر نایه صدق و راستی صد و ولایت طمش فروردین در حجاب
 انزل و در هر چه بود تقدیر این صلیح نامه در پادشاهان عظم
 و همدستان نامور که بوجب قبول و وفای یکدیگر و معوض سروران
 چنین جبال و دهقان و داریا چه داکمه و دهان طمش تقدیر حکمیه و غیر
 و تحفی بنیاد از این معلوم نیست و چنین در حال تحریر این حکم نامه در
 درخت تصرف چنین به معلوم نمائیم آن وقت خلاصه و ولایت
 بر اسطوکر و سرور هم مستقر و معین می باشد از طرفین آنچه در تصرف
 بر سران و خواهر و همچنین در هر ضلع مرز و فرق اگر چه در خلاصه طمش
 به معتمد و همدستان امور طمش به یک طرف بخوانی طمش و سرور هم
 رضا خواهد داد و تقدیر هم اعظم تر قدرت پادشاه عظم و کد استقل
 محاکم ایران بجهت سبب و سر و وفای که با معتمد تر تبه رتبه شاه
 اعظم امیر طور محاکم روسیه و از نه باین صحنه هم بعضی خود و معتمد این

شانه

شانه ایران و ولایت قریب و کجبه که الان معلوم نایه سلاطین
 و لکها و خنیشین شایسته و سواد و قهر و در بند و با کوبه و هر جا از ولایت
 طمش را با جان که الان درخت تصرف دولت روسیه است و غیر
 و کرجان و محال شود و محس و حق باش و کوریه و لکاید و کج و کج
 و از این که در میان تفهاریه و در حدات معینه ای که بعد و نیز آنچه در حد
 و اما تفهاریه و لکاید و در حدات معینه ای که بعد و نیز آنچه در حد
 در روسیه می باشد تقدیر هم اعظم تر و سرور هم امیر طور و ولایت
 محاکم روسیه بر اسطوکر و سرور هم مستقر و معین می باشد از طرفین آنچه در تصرف
 محاکم ایران و کجبه ایست این معتمد و سرور هم امیر طور و ولایت
 محاکم ایران و کجبه ایست این معتمد و سرور هم امیر طور و ولایت
 نایه لکها و خنیشین شایسته و سواد و قهر و در بند و با کوبه و هر جا از ولایت
 عظم این که در روسیه است ایران و معتمد یکدیگر و در لکها و خنیشین شایسته و سواد

از دولت رودیه به مضایقه تنبیه در خارج شواهد که ضرر و محکوم
نماید و بعد از آنست که دولت ایران مستقر و تکمیل کرده اگر در
داخله محکوم ایران فیما بین شاهزادگان قسرت در عبادت و در آن
کار نیست شاه وقت خوشی نماید و کشته شود و در آن
معاذات برود و در آن خضر تر و دینا نیده به تنویری دادن خواننده که
بر سر دنیا در جانب ایران عازم و نزدیک شدن در آن طوفان و کشت
از طرف ایران اعانت و ایرود سانه نیت بنامه و کشته شود و در آن
به تنویری دادن خواننده که بر سر عالم در آن وجه و به تنویری دادن
طوفان و کشت کشته شود و در آن عازم و ایرود سانه در آن
کرد و در آن کشته شود و در آن عازم و ایرود سانه در آن
دولت و به تنویری دادن خضر تر و دینا نیده به تنویری دادن
مسلک کرده و در آن عازم و ایرود سانه در آن

بانه

بانه نصر ششم تا سرایم که در جلایا کشته شد و به تنویری دادن
شاه از کشتن و در آن عازم و ایرود سانه در آن
کند و در آن عازم و ایرود سانه در آن
داد و در آن عازم و ایرود سانه در آن
و به تنویری دادن خواننده که بر سر عالم در آن
تقصیر و به تنویری دادن خواننده که بر سر عالم در آن
در آن عازم و ایرود سانه در آن
به تنویری دادن خواننده که بر سر عالم در آن
خواهر و به تنویری دادن خواننده که بر سر عالم در آن
کیان و به تنویری دادن خواننده که بر سر عالم در آن
که به تنویری دادن خواننده که بر سر عالم در آن
سابق و به تنویری دادن خواننده که بر سر عالم در آن

